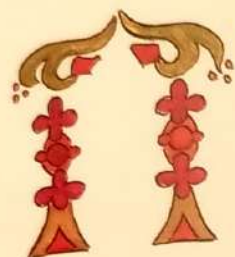
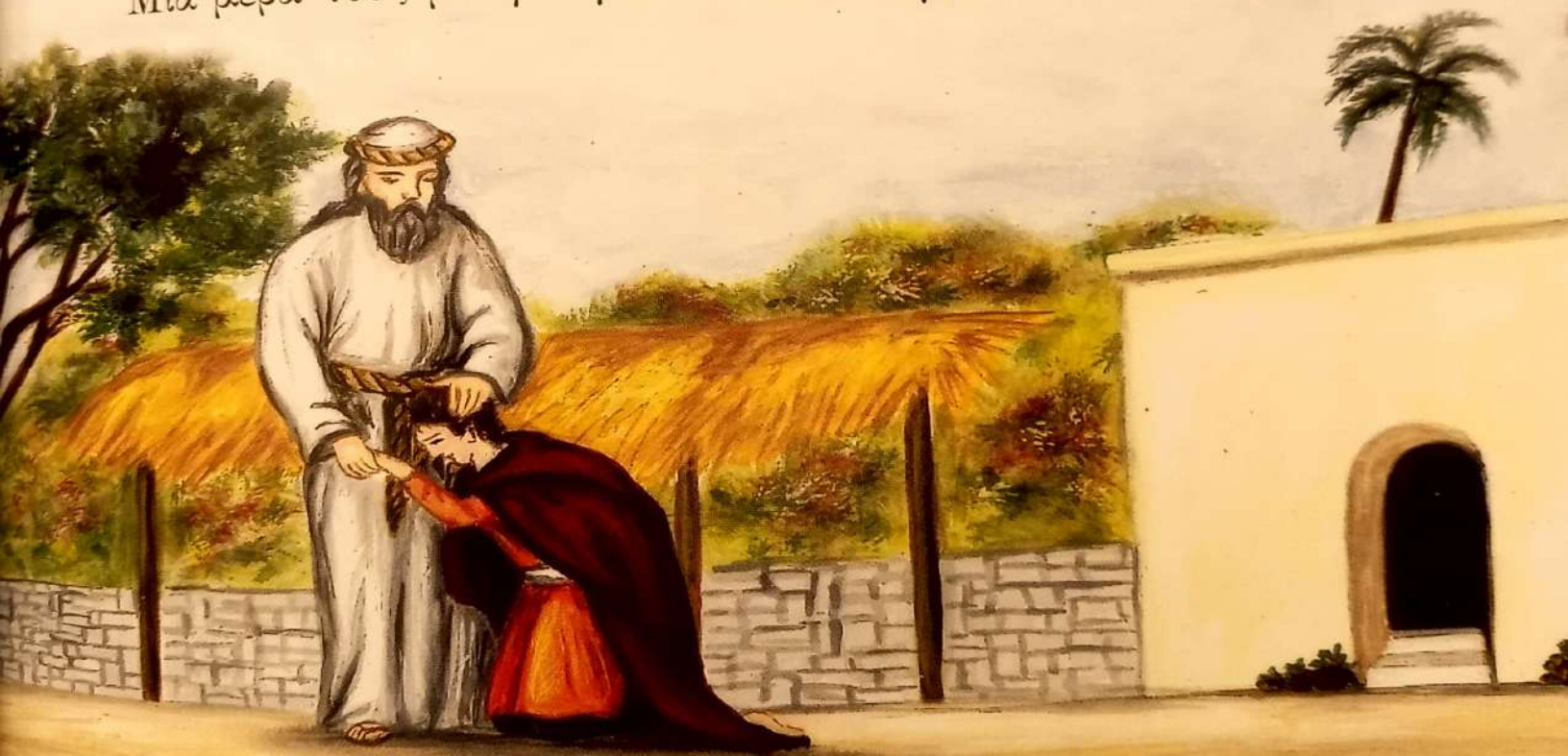

Ο άσωτος γιος

πολλές φορές ο Χριστός δίδασκε μιλώντας με παραβολές. Έλεγε δηλαδή ιστορίες που έκρυβαν πολλά διδάγματα. Μέσα απ' αυτές, οι άνθρωποι μπορούσαν να καταλάβουν ποιο είναι το θέλημα του Θεού. Μια μέρα τους μίλησε για τον άσωτο γιο:

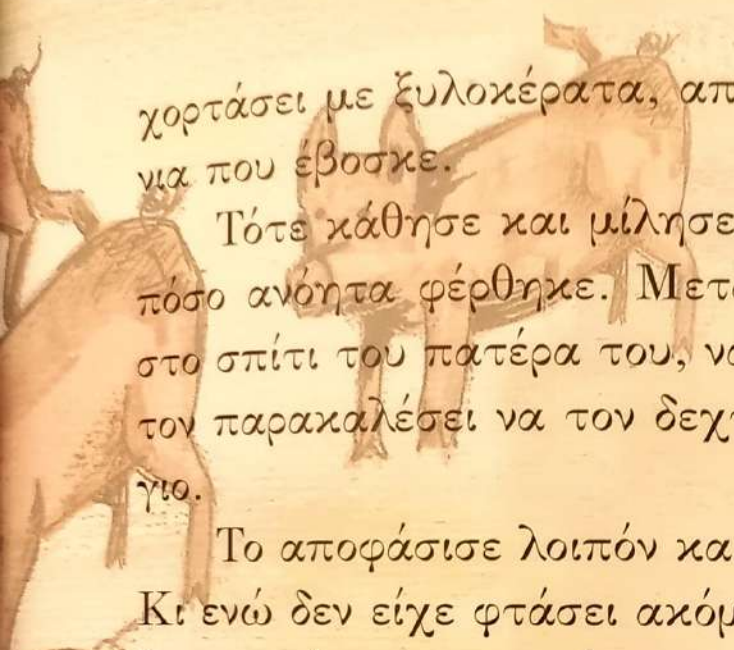

«Ένας άνθρωπος είχε
δύο γιους. Ο πιο μικρός απ'
αυτούς του ζήτησε το μερίδι-
ο του από την πατρική περιου-
σία. Ο πατέρας δεν θέλησε ν'
αρνηθεί κι έτσι μοίρασε την
περιουσία του στα δύο παιδιά.
Σε λίγες μέρες ο μικρός γιος
αφού πήρε ό,τι του ανήκε,
έφυγε σε χώρα μακρινή.

Εκεί έμπλεξε σε παρέες
άσχημες και σκόρπισε τα
χρήματά του ζώντας ζωή
αμαρτωλή και άσωτη.

Κι ενώ εκείνος γινόταν
όλο και πιο φτωχός, στη χώ-
ρα εκείνη έπεσε πείνα. Ανα-
γκάστηκε τότε να γίνει χοι-
ροβοσκός για να μπορέσει να
ζήσει. Τόση ήταν η πείνα
του, ώστε προσπαθούσε να

χορτάσει με ξυλοκέρατα, απ' αυτά που έτρωγαν τα γουρούνια που έβοσκε.

Τότε κάθισε και μίλησε με τον εαυτό του και κατάλαβε πόσο ανόητα φέρθηκε. Μετανιωμένος, σκέφτηκε να γυρίσει στο σπίτι του πατέρα του, να του ζητήσει συγχώρεση και να τον παρακαλέσει να τον δεχτεί σαν υπηρέτη πια και όχι σαν γιο.

Το αποφάσισε λοιπόν και πήρε το δρόμο της επιστροφής. Κι ενώ δεν είχε φτάσει ακόμα στο σπίτι, από μακριά τον είδε ο πατέρας του να έρχεται.

Γεμάτος αγάπη έτρεξε, τον αγκάλιασε σφιχτά και τον φιλούσε, αυτόν, τον άσωτο γιο του.

— Πατέρα, αμάρτησα και δεν αξίζω να λέγομαι γιος σου, είπε εκείνος δακρυσμένος.

Ο πατέρας όμως γύρισε και φώναξε στους δούλους του να τον ντύσουν με την καλύτερη φορεσιά, να του βάλουν δαχτυλίδι στο χέρι και να σφάξουν το καλύτερο μοσχάρι, για να γλεντήσουν όλοι την επιστροφή του.

Σε λίγη ώρα ο μεγαλύτερος γιος που ερχόταν απ' το χωράφι άκουσε να γίνεται γλέντι και ρώτησε τους υπηρέτες να μάθει τι συμβαίνει. Όταν έμαθε ότι γύρισε ο αδελφός του και

γιόρταζαν για χάρη του, θύμωσε και δεν ήθελε να μπει στο σπίτι, γιατί ζήλεψε. Το θεώρησε άδικο να υποδέχεται έτσι ο πατέρας τους το μικρό του αδελφό, μετά από όσα είχε κάνει.

Ο πατέρας όμως βγήκε και τον κάλεσε να μπει μέσα.

— Παιδί μου, του είπε, εσύ τόσα χρόνια χαίρεσαι τα πάντα στο σπίτι μας. Δεν πρέπει τώρα να θυμώνεις, αλλά να χαρείς, γιατί ο αδελφός σου ήταν χαμένος και βρέθηκε, ήταν νεκρή η ψυχή του και αναστήθηκε!»

